

Mooiste job op aarde? Ziekenhuisclown

Steven VERBEKE is een clown met een missie. Zijn clownstreken zijn meer dan amusement

- Mensen in lachen doen uitbarsten is geen doel, eerder een gevolg
- Een ziek kind kan heel even opnieuw kind zijn
- Ouders zowel als personeel varen wel bij therapeutisch karakter

Ilse VAN HALST

Steven Verbeke is een ziekenhuisclown met een missie. En die is niet wat u op het eerste gezicht denkt. Geboren in 1978 en opgegroeid met de muziek van Nirvana was Verbeke altijd al wat rebels. „Een clown hoeft niet perse aan het lachen te brengen”, meent hij. „Vaak is dat wel het gevolg van wat hij doet, maar het is niet het doel op zich. Dat is het kind en zijn omgeving even laten vergeten waar ze zijn en welke zorgen ze meedragen.”

„Een glinstering in de ogen van een ziek kind geeft me vleugels”

Die opvatting vloeit voort uit Verbeke's visie op het archetype van de clown. „Dat gaat terug op de nar uit de middeleeuwen. Die trachtte toeschouwers een andere bril op te zetten. Vaak had hij zo'n grote invloed, dat hij het gedrag van politici kon sturen”, legt Verbeke uit. „Ik benader mijn vak als een soort anarchist, maar met een vrijgeleide, om mensen te doen inzien dat het ook anders kan. Ik neem mezelf niet ernstig en nodig mijn omgeving uit zichzelf ook eens niet te ernstig te nemen. Mijn clownstreken zijn meer dan puur entertainment. Ze willen mensen ertoe aanzetten eens verder te kijken.”

Verbeke groeide op in Gent, van oudsher een circusstad en thuisbasis van de Gentse Feesten, tijdens dewelke hij veel straatartiesten bezig zag. Toen hij zelf even toerde met een straatartiest, kwam hij in contact met een artiest wiens zwaardere vrouw zie-

kenhuisclown was. Verbeke verving haar, kreeg een opleiding tot ziekenhuisclown en bleef hangen. Inmiddels is het een passie geworden. In bijberoep is hij zelfstandig clown.

Ziekenhuisclowns opereren in duo – doorgaans een man en een vrouw – op de kinderafdeling van ziekenhuizen en trekken er van bed tot bed. Een clown in een ziekenhuis lijkt vloeken in de kerk, maar is het volstrekt niet. „Vanuit ons personage als clown zijn we haast als enige in staat om verder te kijken dan de pijn van het kind en te focussen op het individu. Juist omdat we als clown binnenkomen in deze omgeving, kunnen we op zoek naar wat dat kind hier en nu leuk vindt en daarmee aan de slag gaan”, verduidelijkt hij.

„Dat kan sterk verschillen, naargelang de leeftijd of de aardoening van het kind. Het succes van je act staat of valt met je improvisatie. Je doorgrondt je omgeving en speelt daarop in. Nu eens breng je sfeer en afleiding, dan weer babbel je honderduit of voer je het kind vanuit het ziekenhuisbed mee op reis naar een fantasiewereld.” Soms worden ouders, artsen en verplegers betrokken in het spel. „Ook zij hebben deugd van het therapeutische karakter van onze acts.”

Je mag de job fysiek en mentaal niet onderschatten, waarschuwt Verbeke. „Net als iedere artiest moet ook ik me sterk concentreren en voortdurend bijscholen. Zo leer ik nieuwe speltechnieken aan, om meer variatie in mijn acts te brengen. Clowns focussen op emotie. Daarbij kun je uitvergrooten wat je van binnen voelt, of net beroeren door de minimalistische toer op te gaan.”

Ondanks alle ellende die Steven Verbeke ziet, is zijn job als ziekenhuisclown niet zwaarder dan andere opdrachten. „Emotioneel kreeg ik er een enorme draagkracht door, omdat die glinstering in de ogen van dat zieke, soms zelfs stervende kind je vleugels geeft. Ja, ik heb de mooiste job ter wereld.”

Meer weten? Bel 0479 84 49 21 of neem een kijkje op de website www.ziekenhuisclowns.be.

Met fleurige details smukt Marina Denies de zaal op voor deelnemers en spreker. © Mia Uydens

Samen sterker worden

Veerkracht door de ogen van de chronisch zieke Marina DENIES

Peggy DE LAET

Stel je voor. Je werkt voltijds, met plezier, en plotseling wordt je wang vuurrood en doen je kaken pijn. Je voelt je echter niet ziek of uitgesproken moe. Drie maanden na je laatste tandartsbezoek volgt de diagnose fibromyalgie, ontsteking en overbelasting van de bindweefsels. Artsen raden werkdagen van meer dan drie uur af.

Het overkwam Marina Denies dertien jaar geleden. Vandaag is ze een van de ontelbare chronische zieken in ons land. Daarnaast is ze vrijwilligster voor Samana, de organisatie die onder de vleugels van CM veerkracht en weerbaarheid stimuleert bij chronisch zieken.

„Ik heb nog geluk, want ik heb zichtbare en meetbare ongemakken”, zegt Marina Denies. „Mijn klachten werden snel herkend en erkend. Mijn tandarts verwees me door naar een mond-kaak-aangezichtschirurg, die me op zijn beurt doorverwees naar een deskundige arts. Die stelde fibromyalgie vast.”

Haar logistieke baan in het ziekenhuis moet Denies opgeven en ook deeltijds administratief werk blijkt te hoog gegrepen. „Drie A4'tjes typen is al te belastend.” Ze wordt persoonlijk assistente van twee tieners met lichamelijke en mentale beperkingen. Ze helpt hen eten, speelt en wandelt met hen. Ze is er voor hen tot hun ouders thuiskomen van hun werk. „Geweldige job”, zegt Marina Denies. „De uren en taken waren helemaal op maat van mijn tempo en energie.”

Wanneer beide jongeren terecht kunnen in gespecialiseerde opvang met overnachting, eindigt haar contract. „Zal ik ooit nog werk vinden?”, vraagt Marina Denies zich vertwijfeld af. Al snel kan ze aan de slag bij een oppasdienst voor zieke kinderen. Tot haar lichaam opnieuw alarmsignalen geeft.

In de wachtzaal van de CM pikt ze een brochure voor chronisch zieken op. Ze ontdekt er de cursus *verborgen illustrator* en

schrijft zich in. Haar creativiteit ontdekken en lotgenoten ontmoeten, doet deugd. Marina Denies neemt het initiatief om met haar medecursisten een groepsbedankje te creëren voor de lesgever. De educatief medewerker van het organiserende Samana, toen nog Ziekenzorg, merkt haar inbreng op. Wil Marina Denies geen vrijwilliger worden?

„Sindsdien zit ik in de stuurgroep regio Mechelen-Turnhout”, zegt ze. „Ik zoek mee naar een aanbod dat zo veel mogelijk chronisch zieken aanspreekt en aandacht heeft voor hun persoonlijke ontwikkeling en uitstraling. Dat dringt hun ziekte immers naar de achtergrond, geeft perspectief en energie. Chronisch zieken mogen

van zich laten horen en zich van hun beste kant tonen. Ook de infomomenten over ziekte en gezondheid maken dat mensen zich meer zelfzeker voelen. Niet iedere chronisch zieke heeft te doen met artsen die hem of haar ernstig nemen.”

Denies kijkt voor de werkgroep regio Turnhout ook uit naar allergie- en rolstoelvriendelijke locaties en bij workshops zorgt ze voor de ontvangst, de logistieke ondersteuning en het afscheid van deelnemers en spreker.

Marina Denies is blij nog wat voor anderen te kunnen betekenen. „Wil je weten hoe het er bij Samana toe gaat? Schrijf je in voor een van onze infomomenten of workshops”, besluit de immer bevlogen vrijwilligster.

Advertentie

Lentekriebels bij thyssenkrupp Encasa

Bestel nu een traplift en betaal 0% btw*!

NIET TE MISSEN
LENTE
ACTIE

thyssenkrupp Encasa brengt de lente in uw huis, met haar verfrissende voorjaarsactie: **BESTEL** een traplift tussen 15/03/2017 en 30/04/2017 en betaal **GEEN BTW**.

Vraag een vrijblijvende offerte en een 'testrit' bij een klant in uw buurt.

engineering.tomorrow.together.

Bel gratis

0800 26 427

www.tk-traplift.be

thyssenkrupp

* Aanbod onder voorwaarden, zie www.tk-traplift.be/actie

Net als alle ziekenhuisclowns opereert Steven Verbeke (links) steevast in duo. © Ziekenhuisclowns vzw/Marieke Selhorst